De twaalf maanden

S.J. de la Montagne

bron
S.J. de la Montagne, *De twaalf maanden*. D. Noothoven van Goor, Leiden 1864

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/mont096twaa01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

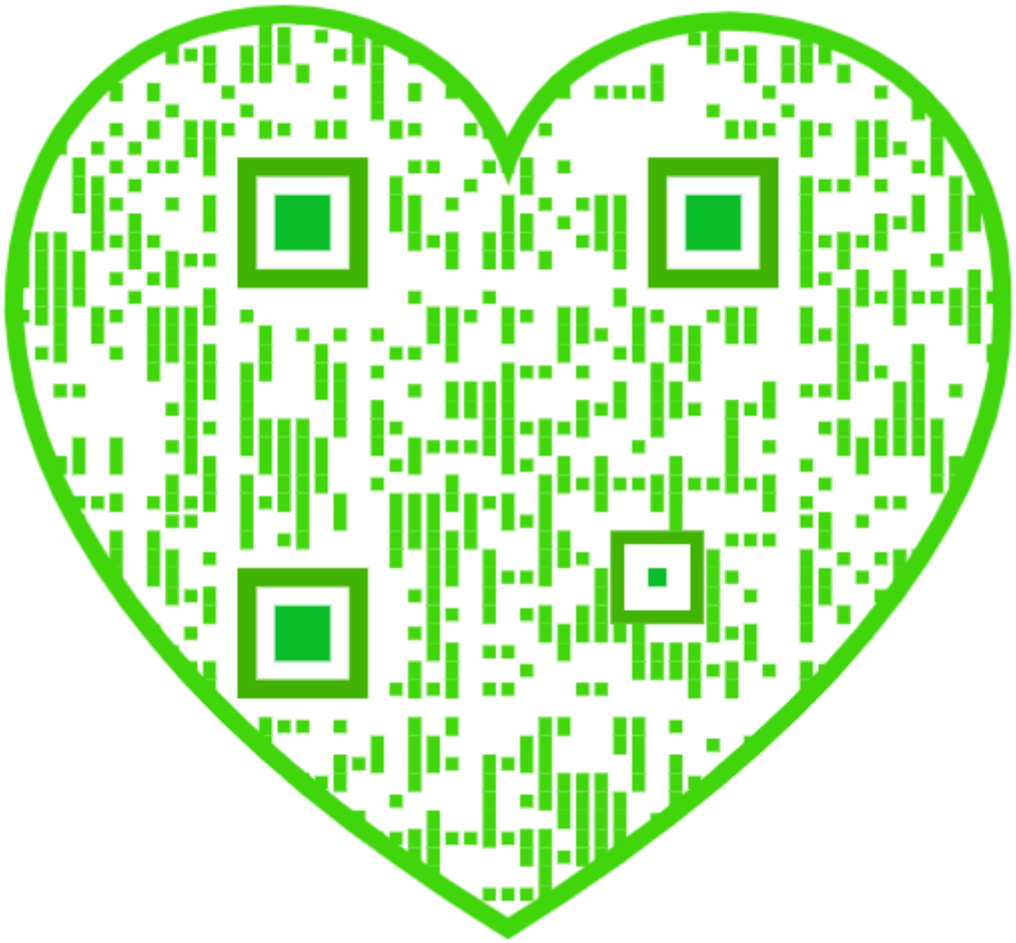

Januarij.

Hu! hu! hoe koud! de sneeuw wielt rond,
En strooit haar vlokken op den grond:
Zij warmt, tot weldoen ook gereed,
Het aardrijk met haar koestrend kleed;
Maar, koude en sneeuw en ijs ten spijt,
Werkt toch de mensch met lust en vlijt.

Februarij.

Nog dekt de sneeuw het sluimrend veld,
Schoon reeds de lucht verandring spelt.
De priksleê vliegt langs de ijsbaan voort,
Waar men de schaatsen krassen hoort,
En 's nachts nog danst men, blij van geest,
Vermomd op 't Vastenavond-feest.

Maart.

De barre winter is gevlugt,
Maar stormen gieren door de lucht.
Het ijs is eindlijk losgegaan,
Het water brak zich vreeslijk baan,
En dijk en dam bezweek. Och, groot
Is nu des armen landmans nood.

April.

‘Wel, winter! wat nog wilt ge? 'k Dacht
't Was lang gedaan met al uw magt!’
Zoo spreekt de landman en hij telt
Geen wind of regen op het veld;
Hij ploegt en zaait en werkt met moed,
Opdat een de oogst zijn vlijt vergoed.

Mei.

Het vee verlaat den stal; naar 't woud
Lokt geur en lied weêr jong en oud.
Natuur kweekt leven overal
In bosch, in beemd, op berg, in dal;
Dat deed de Mei, nooit zeegnens moê!
O lachte zij ons altoos toe!

Junij.

De weide geurt, het koren bloeit,
Terwijl er de ochtendwind meê stoeit.
Het lam springt langs den malschen grond,
En 't gonzend bijtje vliegt in 't rond,
En menig bloempje, rijk aan glans,
Plukt zich de jeugd ten zomerkrans.

Julij.

Het koren zwelt, de zwaluw voedt
Met moederzorg haar jong gebroed;
De koekoek roept in 't woud; het bad
Versterkt de jeugd, die plast in 't nat,
En 't zegenbrengend bliksemvuur
Verkwikt de smachtende natuur.

Augustus.

Het koorn is rijp, 't staat, rijk en schoon,
In schoven op het land ten toon;
De wagen rijdt zijn gouden vracht
Ter schuur, waar 't volk hem dankbaar wacht;
Men zingt en juicht met luider stem:
‘De oogst komt van God: dies loov' men Hem!’

September.

In tuin en bogaard lokt de fruit
Alom tot vrolijk plukken uit;
De buks knalt op het kermisfeest,
Maar toch de wedloop lokt het meest;
Alleen de jager gaat op buit
Met Turk, zijn wakkren jagthond, uit.

October.

Nu is de Wijnmaand in het land;
De bijenkorven gaan aan kant;
Het loof wordt geel en graauw en vaal,
En bosch en velden dor en kaal,
En 't vooglenheer, met snelle vlugt,
Zoekt reeds de warme zuiderlucht.

November.

De najaarswind steekt feller op
En schudt der boomen naakten top;
Naar huis trekt nu de lootling heen;
De staande armee marcheert alleen,
En 's avonds in het apenspel
Vermaakt de jeugd zich wonder wel.

December.

Daar buiten loeit de Noordewind,
Maar binnen reikhalst menig kind
Naar 't avondje, dat Sinter Klaas
Zal rijden als een noble baas,
En hem een roê spaart in zijn schoen,
Omdat hij nooit weêr kwaad wil doen.